

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3854/2021
23.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредног апелационог суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гжрр 17/2020 од 13.05.2020. године, у седници одржаној дана 23.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гжрр 17/2020 од 13.05.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гжрр 17/2020 од 13.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву Прр 62/2018 од 04.11.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена на исплату 37.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, а по основу имовинске штете проузроковане повредом права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Привредним судом у Нишу под Ст 991/10. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка плати износ од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гжрр 17/2020 од 13.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а ради разматрања правних питања од опшег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана и ради новог тумачења права.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији на основу члана 404. става 1. ЗПП јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни правних питања у интересу равноправности грађана, нити потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права. У овом случају ради се о парници ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Поред наведеног, према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је одбијен јер предмет тужбеног захтева суштински није накнада имовинске штете изазвана повредом права на суђење у разумном року, већ трошкови поступка који је вођен ради заштите права на суђење у разумном року и о којима је у том поступку одлучено. Судске одлуке које су достављене уз ревизију не односе се на исто чињенично и правно питање као у овој парници због чега не упућују на потребу уједначавања судске праксе.

Сходно наведеном Врховни касациони суд је на основу члана 404. става 2. ЗПП одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. ставу 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 26.07.2018. године, а вредност предмета спора у овој парници је износ 37.500,00 динара. Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић